

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ващенко Сергій Євгенійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 24, частинам першій, другій, четвертій статті 55, пунктам 1, 8 частини другої статті 129, статті 151¹ Конституції України (конституційність) припис пункту 1 частини п'ятої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України від 06 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), згідно з яким *підставою для перегляду судових рішень у зв'язку з виключними обставинами є, у тому числі, встановлена Конституційним Судом України неконституційність (конституційність) закону, іншого правового акта чи їх окремого положення, застосованого (не застосованого) судом при вирішенні справи, якщо рішення суду ще не виконане.*

Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис пункту 1 частини п'ятої статті 361 КАС України в частині встановлення заборони на перегляд за виключними обставинами рішень судів, які не підлягають виконанню (зокрема, внаслідок відмови у задоволенні позову) суперечить приписам частини першої статті 24, частин першої, другої, четвертої статті 55, пунктам першому, восьмому частини другої статті 129, статті 151¹ Конституції України, оскільки надає право на перегляд судового рішення лише тій категорії громадян, судові рішення у справі яких ще не було виконано, водночас позбавляючи такого права тих осіб, рішення у справі яких виконано або ж є таким, що не передбачає примусового виконання, що, у свою чергу, вказує на дискримінаційний характер оспорюваного законодавчого припису. Така заборона, на думку скажника, *створює процесуальну дискримінацію учасників судового провадження; обмежує право на судовий захист та подачу конституційної скарги, оскільки „позбавляє сторону раціонального сенсу звертатись до Конституційного Суду України із конституційною скаргою, а відтак норми Конституції України, які передбачають таке право, набувають ознак декларативних і формальних“.*